

موضوع	معافیت موضوع ماده 132 و تبصره 4 آن و تبصره 3 ماده 154 قانون مالیاتهای مستقیم- منبع مالیات: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: کاشان
<p>شماره: 3418/4/30 تاریخ: 1380/04/30 شماره و تاریخ رأی موردواخواهی: 122- 1379/07/24 مربوط به مالیات درآمد اشخاص حقوقی سال عملکرد یا تعلق مالیات: 75 شماره حوزه مالیاتی 208824 شماره سرممیزی مالیاتی 20882 اداره: امور اقتصادی و دارایی کاشان تاریخ ابلاغ رأی: 1379/09/10 شماره و تاریخ ثبت شکایت 1379/10/05 -4/30-8665 و 1379/10/10 -4/30-8757 کلاس شماره 32677</p>	
<p>خلاصه وخواهی:</p> <p>1- این شرکت دارای دو واحد تولید 350 شانه و 500 شانه و یک واحد تکمیل است. ماشین آلات واحد 500 شانه حدود 8 ماه پس از صدور کارت شناسائی مورخ 169/02/19 (که برای واحد 350 شانه صادر گردیده بود) پس از ورود ماشین آلات مربوطه طی 7 فقره پروانه واردات در شش ماهه اول سال 71 به هم راه دو دستگاه ایرانی نصب و از مهرتا بهمن سال مذکور تولید آزمایشی خود را شروع نموده و پروانه بهره برداری شماره 27133/6215/041151 مورخ 1374/07/0/15 صرفا برای واحد 500 شانه و واحد تکمیل آن صادر شده و تاریخ بهره برداری مندرج در آن که نیمه دوم سال 71 تعیین شده مربوط به واحد اخیرالذکر می باشد و نه واحد 350 شانه ولی مجریان قرار هیأت تجدید نظر به این موضوع و همچنین به این مطلب که موافقت اصولی و یا تاریخ بهره برداری اساسا برای واحد تولیدی صادر و منظور می گردد و نه برای شرکت، توجهی ننموده اند و با اشاره به کارت شناسائی مورخ 1369/02/19 که مربوط به واحد قبلی 350 شانه بوده درآمد واحد 500 شانه این شرکت را مشمول معافیت ماده 132 اصلاحی ندانسته اند.</p> <p>2- هیأت حل اختلاف مالیاتی بدوی با قبول قسمتی از اعتراضات این شرکت و ضمن اعطای معافیت مالیاتی ماده 132 برای مدت 6 ماه، درآمد مشمول مالیات عملکرد 75 را به مبلغ 2 593 010 463 ریال تعدیل نموده که پس از طرح اعتراض مجدد این شرکت در هیأت تجدید نظر، هیأت یاد شده که صرفا در اجرای بند 1 ماده 247 تشکیل گردیده و بدون اینکه مأمور تشخیص مالیات ذریبط از رأی بدوی اعتراض نموده باشد، برخلاف تبصره 3 ماده 247 درآمد مشمول مالیات تعدیل شده در مرحله هیأت بدوی را با استناد به گزارش مجری قرار به مبلغ 3 359 599 908 ریال افزایش داده است.</p> <p>3- گزارش مجریان قرار دائر بر تأیید میزان فروش برآورد شده توسط حوزه مالیاتی و با تأکید بر اینکه میزان فروش تعیین شده با توجه به ظرفیت و توان تولید ماشین آلات بوده مغایر با ماده 152 قانون مالیاتها می باشد زیرا در ماده مزبور از جمله قرائن تعیین شده " میزان تولید در کارخانجات " ملاک است و نه ظرفیت و توان تولید ماشین آلات و فروش واقعی سالانه مد نظر قانونگذار می باشد و نه فروش برآوردی حوزه.</p> <p>4- مجریان قرار ضمن قبول اینکه این شرکت به دلیل نداشتن واحد ریسندگی مشمول ضریب 13% مورد محاسبه حوزه نمی باشد مع الوصف به جای استفاده از ضریب 8% بافندگی برخلاف مقررات تبصره 3 ماده 154 راسا پیشنهاد نموده اند که با توجه به وجود واحد تکمیل از ضریب 10% استفاده شود.</p> <p>چنین ضریبی در دفترچه ارزش معاملاتی وجود ندارد و صرفا در بند الف ردیف مربوطه برای کارخانه تولید فرش ماشینی دارای مراحل ریسندگی و بافندگی و تکمیل ضریب 13% و در بند ب آن ردیف، ضریب بافندگی به طور عام یعنی چه با تکمیل و چه بدون تکمیل 8% مشخص شده و الا در غیر این صورت برای هر کدام از این حالات ضریب خاصی تعیین می گردید به ویژه آنکه ریسندگی و بافندگی دو رکن اساسی تولید هستند و تکمیل با نقشی جانبی صرفا در مرحله بافندگی وجود دارد.</p> <p>5- هیأت تجدید نظر معافیت موضوع تبصره 4 ماده 132 را که ممیز مالیاتی اعطاء و در برگ تشخیص منظور نموده به استناد گزارش مجریان قرار کان لم یکن اعلام و به درآمد مشمول مالیات شرکت افزوده است و به جای حل اختلاف بدون رعایت تبصره 3 ماده 247، خود اختلاف دیگری ایجاد نموده.</p> <p>6- مجریان قرار درآمد حاصل از صادرات فرش را مشمول 50% معافیت موضوع ماده 141 دانسته اند در حالیکه برابر ماده</p>	

مذکور 100% درآمد حاصل از صادرات محصولات تمام شده صنعتی از مالیات معاف است. لذا با توجه به مراتب مزبور و به لحاظ اینکه هیأت تجدید نظر بدون اعتراض حوزه مالیاتی به رأی بدوی یا نقض رأی بدوی درآمد مشمول مالیات شرکت را افزایش داده و نیز به علت عدم رعایت مواد 237، 248، 132 و تبصره آن، 153 و تبصره 3 آن، 244 و 141 و تبصره 3 ماده 247 و نقص آشکار رسیدگی تقاضای نقض رأی صادره و رسیدگی مجدد را دارد.

شعبه چهارم شورای عالی مالیاتی پس از بررسی مندرجات پرونده و شکوائیه واصله به شرح زیر اعلام رأی می نماید:

رأی: واخواهی مودی نسبت به الف- میزان فروش منظور شده توسط حوزه ب- معافیت صادرات موضوع ماده 141، به لحاظ رسیدگی مجریان قرار صادره از هیأت های حل اختلاف مالیاتی بدوی و تجدید نظر که گزارشهای تنظیمی آنها در خصوص موارد مزبور منطبق با قسمت اخیر تصویب نامه شماره 54914/ت/552/هـ مورخ 1371/12/23 هیأت وزیران و از کفایت رسیدگی نیز برخوردار بوده مردود و از این حیث ایرادی به رأی هیأت تجدید نظر وارد نمی باشد لکن اقدامات هیأت مذکور در موارد ذیل:

- 1- عدم رعایت تبصره 3 ماده 247 قانون مالیاتهای مستقیم در نقض رأی بدوی و افزایش درآمد مشمول مالیات شرکت نسبت به ماخذ مندرج در رأی بدوی در حالیکه پرونده امر در اجرای بند 1 ماده مذکور در هیأت یاد شده مطرح و مامور تشخیص مالیات ذیربط اعتراضی به رأی بدوی به عمل نیاورده است.
- 2- حذف معافیت مالیاتی موضوع ماده 132 اصلاحی منظور شده توسط هیأت بدوی نسبت به درآمد شش ماهه اول سال 75 حاصل از فروش تولیدات واحد فرش 500 شانه و واحد تکمیل، با توجه به بند 1 فوق و ایجاد حق مکتسبه برای مودی.
- 3- حذف معافیت موضوع تبصره 4 ماده 132 اصلاحی منظور شده توسط حوزه مالیاتی مربوط، (که با توجه به برخورداری مودی به شرح بند 2 فوق از معافیت مالیاتی شش ماهه اول سال 75، صرفاً نسبت به درآمد مشمول مالیات شش ماهه دوم سال مذکور و حاصل از فعالیتهای مندرج در تبصره 4 ماده یاد شده قابل اعمال می باشد).
- 4- عدم رعایت تبصره 3 ماده 154 در اعمال ضریب 10% پیشنهادی مجری قرار هیأت تجدید نظر مخدوش بوده و مغایر با مقررات قانونی می باشد لذا رأی مورد واخواهی بنا به جهات فوق نقض و پرونده امر جهت رسیدگی مجدد به هیأت موضوع ماده 257 قانون مالیاتها احاله می گردد.

غلامرضا نوری
اسدالله مرتضوی
صدیقه کاتوزیان

